

2) Af Samme:

ad § 7.

Nyt Nr. 7. Til Supplerings af Professor Krøyers Sædomsstrivningslillæg:

for 1862—63	70 Rb.
for 1863—64	48 —
for 1864—65	14 —

132 Rb.

Formanden: Med Hensyn til det andet Endringsforslag skal jeg bemærke, at det er en Selvfølge, at dets Vedtagelse maa, som ogsaa anført under det første Endringsforslag, medføre den fornødne Forandring i de forskjellige Posters Nummere i de paagjældende Paragrapher, ligesom der ogsaa, hvis noget af Endringsforslagene vedtages, vil være at foretage de deraf følgende Forandringer i de sammenlagte Summer i de paagjældende Paragrapher og i Hovedsummen. — Jeg sætter begge Endringsforslag, med de tilhørende Paragrapher, og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling under Et.

Ordføreren (Fenger): Der er ikke af Udvalget stillet noget Endringsforslag til det fereliggende Lovudkast, ligesaa lidt som af noget af Thingets Medlemmer, men der er kun stillet to Endringsforslag af den høitærede Minister. Jeg burde derfor maastee have afventet den ærede Ministers Begrundelse af disse Forslag; men da jeg troer tydeligt at kunne see Motiverne til dem, kan jeg ligesaa godt strax gjøre de Bemærkninger, jeg har at fremsøre i saa Henseende. Det vil sees, at Endringsforslaget under Nr. 2 angaaer det Sædomsstrivningslillæg for Professor Krøyer, som omtaltes under Forhandlingen af Sagen om Statsregnskabet for 1864—65, og som vi atter igaar havde for, idet vi vøterede et saadant Tillæg for denne Embedsmand for næste Finantsaar. Da den høitærede Finantsminister under den førstnævnte Forhandling erklærede, at det efter hans Opfattelse var stemmende med Lovgivningen, at Professor Krøyer ogsaa fik dette Tillæg for Aarene fra 1862—65, og da vi altsaa maae antage, at han gaaer ud fra den Ansluelse, at det Tillæg, der ydes Professor Krøyer, er at betragte som et personligt Tillæg

i samme Forstand, som saadanne ellers ydes, er der fra Udvalgets Side ingen Betænkthed ved at indrømme, at det Sædtillæg, der skulde have været udbetalt Professor Krøyer for Finantsaarene 1862—65, forsaavidt ikke en anden Fortolkningsmaade tidligere havde gjort sig gjældende i Finantsministeriet, nu bliver ham efterbetalt. Jeg skjønner ikke, at Hensigten med det Forslag, den ærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet har stillet, kan være nogen anden, og under Forudsætning af, at man har opfattet dette rigtigt, er der, som sagt, fra Udvalgets Side Intet derimod at erindre. — Forslaget under Nr. 1 skjønner jeg kun at være en Conseqent af, hvad Thinget igaar vedtog ved tredie Behandling af Finantsloven med Hensyn til de nye Docenter, som skulle ansættes i afgangne Conferentsraad Forchhammers Sted. Dette Forslag stemmer ganske med, hvad der da blev vedtaget, og forsaavidt kan der altsaa ikke være Noget at indvende derimod, men jeg tilstaaer, at det efter min personlige Opfattelse ikke vilde være strengt nødvendigt at føre det ind paa dette Sted. Da Ministeren imidlertid har anseet det for rigtigt, at det kommer ind, kan der paa den anden Side heller ikke være Noget at indvende derimod, og jeg skal derfor ogsaa anbefale dette Forslag til Thingets Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Den ærede Ordfører har aldeles rigtigt opfattet, hvad der ligger til Grund for de Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til denne Behandling af Tillægsbevillingsloven. Jeg er ogsaa af den Mening, at det første Endringsforslag muligt er unødvendigt, men jeg har dog anseet det for rigtigt at stille det, da det derved bliver aldeles tydeligt, at Rigsbagen gaaer ind paa, at man anvender de Beløb, der ere til Disposition